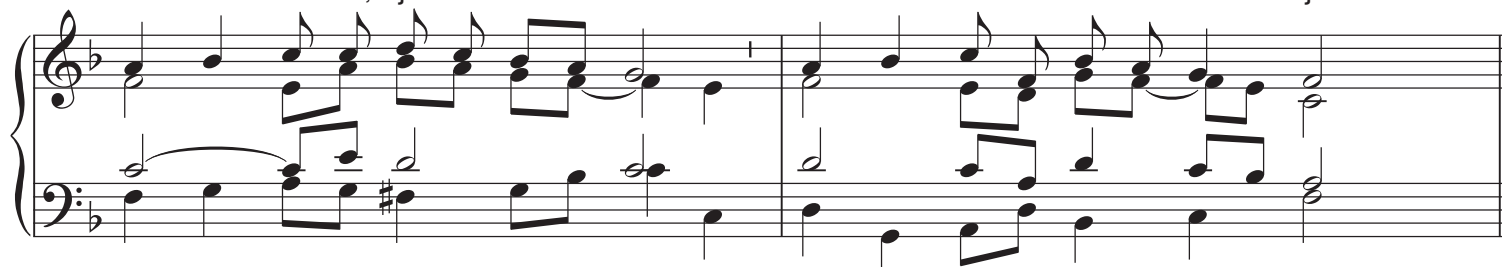

1. Pě - jme pí - seň o He - dvi - ce, Kri - stu vrou - cně dě - ku - jí - ce

za mi - lo - sti, ji - miž zdo - bí v ne - bi slu - že - bni - ci svo - ji.

2. Na knížecím dvoře žila,
v pokoře se osvědčila.
Koruna jí zdobí hlavu,
ona však odmítá slávu.

3. Po Kristu jen srdce prahne,
v ticho klášterní ji táhne,
věrná Boží služebnice
z trůnu spěje do Třebnice.

4. Odkládá své drahé skvosty,
volí chudobu a posty,
hojí nemoci a bídu;
Kristu slouží v chudém lidu.

5. Po vítězném zdejším boji
koruna jí zdobí dvojí,
za svůj lid u Boha prosí,
za vláhu nebeské rosy.

6. Pro čas dnešní i budoucí
pomoz nám tvá prosba vroucí,
ať se čest a sláva Boží
v našich krajích hojně množí.

7. Ať jsme v církvi na svém místě,
ať je naše srdce čisté,
odstraň nenávist a pýchu,
zdroj a původ našich hříchů.

8. Dokud srdce v těle bije,
ať jen Kristu věrně žije,
po smrti pak nebes Králi
s tebou pěje píseň chvály.